

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3114/2019. (V. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.518/2018/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kutron Katalin, 1055 Budapest, Szalay utca 3., I/1.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Bfv.II.518/2018/8. számú végzése, a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1064/2016/7. számú ítélete, valamint a Szolnoki Járásbíróság 20.B.1102/2011/232. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság az indítványozót mint a büntetőügy I. rendű vádlottját csalás bűntettében és más bűncselekmények miatt bűnösnek találta és halmazati büntetésül öt év és tíz hónap szabadságvesztésre, illetve közügyektől eltiltásra és utazásszervezési tevékenységtől mint foglalkozástól eltiltásra ítélte. A másodfokon eljáró Szolnoki Törvényszék 2.Bf.1064/2016/7. számú ítéletével az indítványozó vonatkozásában az elsőfokú ítéletet megváltoztatta olyan módon, hogy a jogi minősítést és polgári jogi igényeket korigálta és vagyoneklobzást rendelt el, egyebekben – tehát az elsőfokú döntés érdemét tekintve – helybenhagyta. A Kúria Bfv.II.518/2018/8. számú végzésével az első- és másodfokú döntéseket hatályában fenntartotta.
- [4] 2.2. Az indítványozó elsősorban az eljáró bíróságok vélt eljárási szabálysértéseiből vezette le az általa állított alapjogsérelemeket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt tárgyalás során nem szabályszerűen vezette a tárgyalási jegyzőkönyvet, annak megküldéséről nem rendelkezett, a vádirat ismertetése után a bíró nem kérdezte meg a vádlottakat, hogy megértették-e a vádat, illetve kívánnak-e vallomást tenni. Előadta, hogy a másodfokú bíróság az erre vonatkozó kifogásait nem vizsgálta, illetve nem tekintette hiányosságnak. Az indítványozó aggályosnak tartja, hogy az elsőfokú bíróság nem tette teljeskörűen a bizonyítás anyagává a nyomozás során tett vallomásait. Sérelmezte azt is, hogy bár ügyvédje annak ellenére járt el, hogy képviseleti joga a másodfokú eljárásra nem terjedt ki, a Kúria e szabálysértést nem értékelte kellő súlyúnak. Mindezek alapján az indítványozó álláspontja szerint a támadott döntések megsértették az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, illetve a XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseiben biztosított tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jogát. A fentiekben túl az indítványozó a jogerős ítélet végrehajtásának a felfüggesztését is kérte.
- [5] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [6] 3.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [7] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz érintettől és a benyújtásra jogosulttól, azaz a panasz alapjául szolgáló büntetőeljárás terheltjétől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés].

- [8] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §). Megjelöli a konkrét bírói döntéseket és kifejezett kérelmet fogalmaz meg azok megsemmisítésére, valamint felsorolja az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, a panaszindítvány a Kúria döntését támadja, az első- és másodfokú ítéletre is kiterjedően [Abtv. 27. § b) pont].
- [9] 3.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [10] Az indítványozó által hivatkozott Alaptörvény XXIV. cikke a hatósági eljárásokra vonatkozóan fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban ezen alapjoggal összefüggő sérelme az indítványozónak elvileg sem keletkezhetett {3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [6]}. Az Alkotmánybíróság ezért azt vizsgálta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdése sérelmének vonatkozásában az indítványban előadott érvek megalapozhatják-e az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát.
- [11] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmeként a bíróságok által elkövetett olyan vélt eljárási szabálysértéseket jelölt meg, amelyeket már az alapeljárás során is kifogásolt. A Kúria ezek tekintetében megállapította, hogy – egyetértve a Legfőbb Ügyészséggel – azok feltétlenül hatályon kívül helyezést eredményező, abszolút eljárási szabálysértést nem valósítottak meg, kívül esnek a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 649. § (2) bekezdés d) pontjában utaltak körén, s ennél fogva felülvizsgálatot sem alapoznak meg.
- [12] A felülvizsgálati indítvány védői megbízás hiányára vonatkozó része vonatkozásában a kúriai végzés megállapította, hogy ezen védő készítette el fellebbezés írásbeli indokolását és ő vett részt a másodfokú eljárás két ülésén is. A Kúria következtetése szerint a „terhelt és védője között legalábbis hallgatólagos megállapodás volt a már az elsőfokú eljárásban írásban becsatolt meghatalmazás további fenntartására”, ugyanakkor a meghatalmazás fenntartására vonatkozó megnyilatkoztatás hiányát sem értékelte feltétlen (abszolút) eljárási szabálysértésként. Mindazonáltal az indítványozó nem tudta alkotmányjogi érvekkel igazolni, hogy a védői megbízással kapcsolatban feltételezett szabálytalanság mennyiben függ össze az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében biztosított védelemhez való joggal.
- [13] A bírósági döntésekkel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [14] Az indítványozó ezen érveit az alapeljárásban is előadta és a bírósági ítéletek vizsgálatát valójában nem alkotmányossági szempontból kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a tények, bizonyítékok értékelése, és az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság, amelyre annak – a fentiekben ismertetett gyakorlata szerint – nincs hatásköre.
- [15] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

- [16] 5. Az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett határoznia az indítványozó által az érintett bírói döntés végrehajtásának a felfüggesztése iránt előterjesztett kérelem tárgyában.

Budapest, 2019. május 7.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1269/2018.

